

Det synes at skulle blive Reglen, at vi i ethvert Møde, hvort vi forhandle om Lønningslovsforslagene, skulle høre en saadan Erklæring snart om det ene snart om det andet Spørgsmaal, men dette er meget mistroende for Thinget, thi man maa da enten give den ærede Finantsminister, hvad han vil have, eller ogsaa udsætte sig for, at han bliver vred paa Thinget, hvad vi ikke kunne være tjente med. — Den ærede Finantsminister sagde, og han lagde os dette ganske særlig paa Hjerte — at man hidtil ved Omordningen af Lønningerne og ved at give nye Lønningslove var gaaet ud fra at lade enhver Mand beholde, hvad han havde. Men det er jo den ærede Minister selv, der har ført os bort herfra. Naar jeg i Udvalget har virket med til at opstille de foreliggende Forslag, er det, fordi den ærede Finantsminister selv først er afvegen fra den af ham nævnte Regel. Jeg har spurgt de øvrige Medlemmer af Udvalget: Kunne vi virkelig gjøre dette, men vi have tilaaet os tiltaals med, at Regjeringen selv først er begyndt derpaa. Naar Regjeringen ikke var begyndt dermed, vilde jeg for mit Bedkommende ikke have fundet derpaa, men Regjeringen er jo kommen til os og har sagt: De nuværende Embedsmænd, som ikke komme ind under de nye Lønningslove, skulle ikke beholde det Sædtillæg, som de have lovlig Ret til, men de skulle nøies med et Gjennemsnitsbeløb deraf. Hvis den ærede Finantsminister havde ladet dem blive staaende, som de stod, vilde jeg virkelig ikke have tænkt paa at røre derved. Naar den ærede Finantsminister havde erklæret, at de Embedsmænd, der ikke kom ind under de nye Lønningslove, skulde, saalænge de forbleve i deres Stilling, have deres Løn beregnet efter de nugældende Lovbestemmelser om Sædtillæg, saa vilde de vistnok have beholdt, hvad de have. Men beholde de dette efter Regjeringens eget Lovforslag? Paa ingen Maade! Priserne kunne godt blive saadanne, at de ville lide en betydelig Nedsættelse ved at maatte nøies med den af Regjeringen foreslaaede Gjennemsnitspris. Men, naar Regjeringen selv anseer det for forsvarligt at anvise os en saadan

Veit og at gaae isorveien for os Andre ad denne Veit, saa gaaer det virkelig ikke an bag- efter at komme og forekaste os, at vi afvige fra de Regler, der hidtil have været fulgte. Regjeringen er selv begyndt med at fravige dem, og vi følge kun Regjeringen, saa at der ingen Principforstjævel er tilstede her. I Regjeringensforslaget ligger netop Afvigelsen fra de ældre Regler, idet det siger, at Mænd, som hidtil have faaet deres Tillæg beregnet efter Capitelstarten, for Fremtiden skulle nøies med et vist fast Beløb, ligemeget om det bliver større eller mindre end det, de hidtil have havt, og skjøndt det efter al Sandsynlighed — det indrømmer jeg — vil blive mindre i Fremtiden. Den omtalte Behreidelse maa jeg all- saa afvise. Jeg har spurgt og erkjendigt mig hos flere Medlemmer af Udvalget, om vi overhovedet kunde gaae denne Veit, uagtet den indeholdt en Afvigelse fra det Hidtilværende, men de have været enige om, at det kunde lade sig gjøre, og, da det nu derhos navnlig ogsaa af Regjeringens Exempel var klart, at det lod sig gjøre, saa har jeg været med til at foreslaae en passende Nedsættelse. Den ærede Minister kan sige, at de foreslaaede Nedsættelser ere for store, men han kan ikke bebrejde os den deri liggende Afvigelse fra, hvad der tidligere har været fulgt, naar han selv har været den Første, der er afvegen deraf.

Den ærede Minister vilde ikke lægge nogen Bægt paa, om de Lovbestemmelser, som haves om den midlertidige Lønningsforbedring, ere vedtagne af Rigsdagen eller Rigsraadet, men han maa dog tillade mig at lægge megen Bægt derpaa. Rigsraadet og Rigsdagen kunne virkelig ikke kaldes eensartede Repræsentationer, fordi Folkethinget i begge Forsamlinger var sammensat paa samme Maade. Naar en Repræsentation som Heelhed bestaaer af to Thing, og naar den ene Halvdeel af Repræsentationen, der har den samme Myndighed som den anden Halvdeel, i den ene Repræsentation er sammensat paa en ganske anden Maade end i den anden, saa bliver derved ogsaa den ene Repræsentation forskjellig fra den anden. Det er jo Noget, som vi Alle vide, at vi